

РЕШЕНИЕ

№ 5819

гр. София, 14.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 22 състав,
в публично заседание на 30.09.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Десислава Корнезова

при участието на секретаря Илияна Тодорова, като разгледа дело номер **8491** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на с чл.145 - чл.178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл.215 ЗУТ.

Образувано е по жалба на С. И. В. срещу Заповед № ДК-19-С-4 от 05.07.2019г. на вр.и.д. началник на РДНСК- С..

В жалбата се твърди, че оспорваната заповед е издадена в противоречие с нормите на материалния и процесуален закон. Посочва, че не е била изяснена действителната фактическа обстановка, в производството не са събрани и обсъдени основни доказателства, имащи значение за преценка на релевантните факти, като констатациите се базират единствено на твърденията в сигнал на управителя на „Стройком 2009“ ЕООД. Констативният акт бил съставен без участието на свидетели, както и на лицата ползватели на обектите в жилищната сграда. Административният орган или не е извършил проверка на място на обекта или при извършената такава не е било установено твърдяното нарушение. Неправилно било забранено ползването на строеж, разположен в УПИ VI-17, кв.19, местност „М. ливади-изток“, какъвто имот по действащия ПУП не съществувал, а към момента на издаване на акта този имот е бил включен в общ УПИ V-115,116,117,117а,118 от кв.19, целият с площ от 3 074 кв.м. Първоначално сградата е била предвидена за изграждане в УПИ VI-17 от кв.19, местност „М. ливади-изток“, като е било издадено разрешение за строеж № 612/25.08.2006г., като по-късно със Заповед № РД-09-2-179/02.09.2008г. на главен архитект на район „Т.“ е допусната промяна на регулационните граници и обединяване на съседни имоти в един общ УПИ V-115,116,117,117а,118, в който е

било предвидено изграждането на общо пет жилищни сгради. По-късно през 2009г. е бил изготвен и одобрен инвестиционен проект за нов подземен гараж и открит паркинг, а понастоящем процесната сграда била напълно завършена. Собствениците на обекти в сградата са предприели правни и фактически действия за въвеждането ѝ в експлоатация, като са заплатили със собствени средства направата на довършителни работи, трафопост и други СМР. Издаденият акт противоречал на принципа за съразмерност по чл.6, ал.5 от АПК

Чрез процесуален представител адв. И. Ю. в хода на устните състезания моли да се отмени акта, поради неговата незаконосъобразност, както и да се присъдят разноските, които възлизат в размер на сумата от 1 110.00 лева, съгласно приложен списък по чл.80 ГПК.

Ответникът – вр.и.д. началник на РДНСК- С., чрез процесуалния си представител юрк. Й. Д., оспорва жалбата, а по същество на спора, моли съдът да я отхвърли като неоснователна, съобразно изложеното в писмено становище изх.№ С18-2238-01-041/19.07.2022г. Акцентираща, че обжалваният акт е издаден от компетентен орган, в установената форма, при съблюдаване на реда за провеждане на административното производство и в съответствие с нормата на материалния закон. Органът при наличието на визирания в закона предпоставки действал в условията на обвързана компетентност и след като сградата не е въведена в експлоатация, трябвало да се забрани нейното ползване, което се осъществявало от собствениците на обекти в нея в нарушение на чл.177 и чл.178 ЗУТ. Претендираща присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Заинтересованите страни- Ж. М. К., Е. Г. В., С. С. В., В. В. К., М. Т. М., А. Д. И., Е. М. Х., „Албул Трейдинг“ ООД, представлявано от Н. Атман Б., Б. Р. Я., Горица Ц. Б.- Б., Н. Атман Б., Е. Я. Б., С. Н. Ц., Х. Ц. Ц., И. О. О., „БИЛД-1“ ЕООД, представлявано от И. И. П., Н. Н. М. не взимат лично или чрез представител участие в процеса и не са изразили становище във връзка с оспорването на заповедта.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства по реда на чл.235, ал.2 ГПК във вр.чл.144 АПК, приема за установена следната фактическа обстановка:

Административното производство е започнало с издаването на констативен акт № С18-2238- УПИ VI-117/04.04.2019 г., съставен от служители на РДНСК- С.. При извършената проверка на строеж: „Жилищна сграда /Г/М+5+А/, подземни гаражи, гаражи и офиси, к.к.17.45“, находяща се в [населено място], район „Т.“, местност „М. ливади- изток“, УПИ VI-117, кв.19, който е включен в общ УПИ V-115,116,117,117а,118 от кв.19, е установено следното:

Строежът е изпълнен при наличие на издадено разрешение за строеж № 612/25.08.2006г. на главен архитект на С., като не са представени актове и протоколи, съставяни по време на процеса на изграждане на сградата. Строежът е завършен изцяло, захранен е с ел.енергия и вода и се ползва по предназначение, като жилищна сграда, състояща се от апартаменти и гаражи. Строежът е трета категория. Строежът се ползва без да е въведен в експлоатация по предвидения законов ред.

От данните по административната преписка е видно, че срещу констативен акт № С18-2238-УПИ VI-117/04.04.2019г. има постъпило възражение от жалбоподателя С. И. В. с вх. № С18-2238-02-869/10.04.2019г.

Със Заповед № ДК-19-С-4 от 05.07.2019г. на вр.и.д. началник на РДНСК- С., на основание чл. 178, ал.5 от ЗУТ е забранено ползването на невъведен в експлоатация

строеж „ Жилищна сграда /Г/М+5+А/, подземни гаражи, гаражи и офиси, к.к.17.45“, находяща се в [населено място], район „Т.“, местност „М. ливади- изток“, УПИ VI-117, кв.19, който е включен в общ УПИ V-115,116,117,117а,118 от кв.19.

В мотивната част на акта е прието, че за този строеж няма издадено разрешение за ползване по чл.177, ал.2 ЗУТ и същият в нарушение на правилата се ползва без да е въведен в експлоатация.

От заключението на приетата СТЕ, изготвена от инж. Д. Д. се установяват следните релевантни за предмета на спора факти и обстоятелства:

Със Заповед № РД-09-2-179/02.09.2008г. на главния архитект на район „Т.“- СО е било одобрено изменение на плана за регулация на УПИ V-115, УПИ VI-117, УПИ VII-118, УПИ XV-117а и УПИ XVI-116 в кв. 19, м.,„М. ливади - изток“, като е образуван един нов общ УПИ V-115,116,117,117а,118 от кв.19.

Със Заповед № РД-09-50-461/10.04.2009г. издадена от главния архитект на [населено място] на основание чл.154, ал.5 от ЗУТ, е вписана забележка в издадените разрешения за строеж: № 199/20.03.2006г., № 397/07.06.2006г., № 612/25.08.2016г., № 830/27.11.2006г. и № 39/22.01.2007г., с която в новообразувания УПИ V-115,116,117,117а,118 от кв.19, се допускат съществени изменения в одобрения инвестиционен проект при условията на чл.154, ал.2, т.6 от ЗУТ, като се предвижда изграждането на нов подземен общ гараж. Планът за регулация на новообразувания УПИ V-115,116,117,117а,118 от кв.19, м. „М. ливади - изток“ одобрен със Заповед № РД-09-2-179/02.09.2008г. не е приложен по смисъла на §22, ал.1, б. “б“ от ЗУТ, поради липсата на сключен окончателен договор за прехвърляне на правото на собственост. Няма данни за приложена улична регулация по смисъла на §22, ал.1, б.“в“ от ЗУТ по отношение на поземления имот с идентификатор 68134.1006.910 по КККР, одобрена със Заповед РД-18-108/13.12.2015г. на изпълнителен директор на АГКК.

Преди изменението на ПУП- ПР на отделните УПИ V-115, УПИ VI-117, УПИ VII-118, УПИ XV-117а и УПИ XV-116 в кв.19, м.,„М. ливади - изток“, при условията на чл.21, ал.2 на ЗУТ , във всичките 5бр. имоти е било предвидено свързано жилищно застрояване по страничните имотни граници, като калканните стени на жилищните сгради се покриват напълно. Този начин на застрояване в рамките на новообразувания УПИ V-115,116,117,117а,118 от кв.19, бил изцяло запазен, както по отношение на застроените площи на сградите, така и тяхното разположение върху терена. Вещото лице е дало заключение, че процесията сграда, чието ползване е забранено „Жилищна сграда /Г /М+5+А/, подземни гаражи, гаражи и офиси на к.к.17.45“, намираща се в [населено място], район „Т.“, кв.19, е разположена в бившия УПИ VI-117, местност „М. ливади - изток“, който към настоящия момент е включен в УПИ V-115,116, 117, 117а, 118, от кв.19 местност „М. ливади - изток“, по плана на [населено място]. Построен бил и подземен гараж, който е предназначен да обслужва всички сгради и той е разположен в пространството между жилищните сгради /общо 5 броя/.

Предвид установеното от фактическа страна, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.- град обосновава следните правни изводи:

Оспорва се подлежащ на контрол индивидуален административен акт по чл.214, т.3 от ЗУТ, от надлежна страна, за която е налице и интерес от отмяната му. Жалбата е подадена в преклузивния 14 дневен срок, считано от 08.07.2019г.- датата на връчване на акта на неговия адресат.

Разгледана по същество е НЕОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Атакуваната Заповед № ДК-19-С-4 от 05.07.2019г. е издадена от компетентен административен орган – вр.и.д. началник на РДНСК- С., комуто със заповед № РД-15-1278/04.06.2019г. и заповед № РД-13-171/13.06.2019г. на началника на ДНСК са делегирани правомощия по чл.178, ал.5 от ЗУТ.

На второ място, съдът намира, че е спазена установената в чл. 59, ал.2 АПК писмена форма, като в заповедта изрично е посочено правното основание и фактическите причини обусловили нейното издаване. Ответникът, чрез своите фактически констатации обосновано е посочил действителното правно положение, не се установява непълнота на фактите, а след анализ и проверка на същите, съдът приема, че те са и реално осъществени. Волята на административния орган е ясно изразена, не съществуват пропуски или грешки, което е предпоставка за правилното упражняване на съдебния контрол за законосъобразност и осигурява възможност на оспорващия да организира адекватно защитата си във висящия съдебен процес.

На трето място, при постановяването на оспорения административен акт не са допуснати съществени нарушения на административно производствените правила, установени в чл.178, ал.5 от ЗУТ, които да обуславят неговата отмяна.

Видно от приложения по делото констативен акт № С18-2238- УПИ VI-117/04.04.2019г. в съответствие с изискването на чл. 178, ал.5 от ЗУТ е извършена проверка от компетентни длъжностни лица, в резултат на която е издаден актът, който е бил връчен на жалбоподателката и срещу него тя е имала възможност да подаде възражение, от което право се е възползвала. Констативният акт изрично е посочен в обжалваната заповед, с което констатациите по него са приобщени като фактически мотиви на заповедта.

В хода на протеклото административно производство не са допуснати нарушения на процедурните правила от категорията на съществените, които да са ограничили правото на защита на оспорващия и да са го препятствали да я упражни в пълен обем. Административният орган е изяснил релевантните за случая факти и обстоятелства и е извършил проверка на приетите доказателства. Не се констатират нарушения по см. на чл. 34, чл.35 и чл.36 от АПК. Извършена е цялостна валидна правна преценка на фактическите основания, послужили като предпоставка за издаването на акта. След като на страната е била гарантирана възможността за участие в производството, се налага разбирането, че органът е осигурил начин и способ за организиране и провеждане на защитата на засегнатите права и интереси.

На четвърто място, спорен между страните по делото е въпросът относно правилното приложение на материалния закон, при изследването на който, съдът обосновава следните правни съждения:

Съгласно чл.177, ал.2 от ЗУТ „строежите от първа, втора и трета категория се въвеждат в експлоатация въз основа на разрешение за ползване, издадено от органите на Дирекцията за национален строителен контрол, при условия и по ред, определени в наредба на министъра на регионалното развитие и благоустройството“.

В разпоредбата на чл.178, ал.4 от ЗУТ е въведено правилото, че не се разрешава строежи или части от тях да се ползват не по предназначението им или в нарушение на условията за въвеждане в експлоатация.

При горните фактически установявания, правилно от ответната страна е било прието, че е изпълнен строеж, който е трета категория, съгласно чл. 137, ал. 1, т. 3, б. "в" от ЗУТ. Тези строежи се въвеждат в експлоатация въз основа на разрешение за ползване, издадено от органите на Дирекцията за национален строителен контрол -

чл.177, ал.2 от ЗУТ. Въвеждане на обекта в експлоатация не е извършено, но е установено ползването му, поради което диспозицията на нормата изисква органът да забрани ползването на обекта като невъведен в експлоатация по изискуемия ред. Не се опроверга от жалбоподателката констатацията относно ползването на строежа.

Съдът приема за установено по делото също така, че строежът е изграден след 2001г., поради което за него е неприложимо правилото на § 127, ал.1 от ПЗР на ЗИД на ЗУТ.

Фактическите констатации на ответната страна залегнали в мотивната част на оспорения административен акт не бяха оборени от жалбоподателя в хода на съдебния процес. Правилната преценка на административния орган по отношение на фактите предопределя и съответствието на заповедта с материалния закон. Съдът е длъжен да провери, дали установените от ответника фактически обстоятелства са верни и дали съответстват на относимите към тях разпоредби на ЗУТ. В административния акт е задължително да има пълно съвпадение между установените факти и нареденото в неговия диспозитив. След като се касае за „строеж” по см. на § 5, т.38 от ДР на ЗУТ от трета категория, за който няма издадено разрешение за ползване, то този строеж подлежи на забрана за експлоатацията му на основание чл.178, ал.5 от ЗУТ. Поради това, като е приел, че релевантните факти за издаване на административен акт със съдържание като оспорения са осъществени, административният орган е издал материално законосъобразна заповед.

С оглед всички събрани доказателства в хода на провело се административно производство, достатъчно аргументирани са изложените фактически и правни основания, представляващи съображенията на административния орган, довели до формирането на крайния му извод, че е изпълнено условието на чл.178, ал.1 от ЗУТ, а именно: сградата се ползва без да е издадено разрешение за това от органите на ДНСК.

При анализ поотделно и в съвкупност на приетия доказателствен материал, съдът намира, че е съществен фактическият състав по чл.178, ал.5 от ЗУТ, защото както бе вече обсъдено в конкретния случай се установява безспорно и недвусмислено наличието на предпоставките визирани в правната норма, свързани с налагане на забрана за ползване на строеж, който не е въведен в експлоатация. Съжденията на административния орган в тази насока са подкрепени с достатъчно относими доказателства за осъществени факти и обстоятелства, които да изпълнят съдържателно посочената хипотеза на закона.

В заключение, съдът приема, че Заповед № ДК-19-С-4 от 05.07.2019г. е законосъобразен административен акт и поради липсата на отменителните основания по чл.146 АПК, следва да бъде потвърдена. Съдът извежда своите окончателни правни изводи при прилагане на правилата на разпределение на доказателствената тежест в процеса по см. на чл.170 ал.1 АПК, защото ответникът доказва съществуването на фактическото и правно основание посочено в акта и изпълнението на законовите изисквания, които са го мотивирали при неговото постановяване, за да настъпят разпоредените с издаването му неблагоприятни правни последици за С. И. В..

При този изход на спора искането на представителя на ответника юрк. Й. Д. за присъждане на направените по делото разноски за възнаграждение на юрисконсулт се явява основателно, съгласно разпоредбата на чл. 143, ал.3 от АПК и чл. 78, ал.8 от ГПК във връзка с чл. 144 от АПК. Съобразно чл.24 от Наредбата за заплащане на правната помощ, във връзка с чл. 37, ал.1 от Закона за правната помощ и с оглед

фактическата и правна сложност на делото, размерът на възнаграждението следва да се определи на 100.00 /сто/ лева.

Така мотивиран, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.- град, II-ро отделение, 22 състав на основание чл.172, ал.2 АПК

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на С. И. В. срещу Заповед № ДК-19-С-4 от 05.07.2019г. на вр.и.д. началник на РДНСК- С..

ОСЪЖДА С. И. В. ЕГН [ЕГН] от [населено място],[жк], [жилищен адрес] да заплати на РДНСК- С. с адрес: [населено място], [улица], ет.3 сумата от 100.00/сто/ лева на основание чл.143, ал.3 от АПК.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд на Република България в 14 дневен срок от получаване на съобщенията до страните за неговото постановяване.

ПРЕПИС от решението да се връчи на страните на основание чл.138, ал.3 от АПК.

Съдия: